

rømme, at det er et saa lille og beskedent Forslag, som det overhovedet kan være, naar man skal røre ved disse Vicitationsforhold, og det er min fulde Overbevisning, at saa vel Arbejdskøbere som Arbejdere ville være tjente med at saa Forholdene regulerede paa denne Maade. Selv om Staten eller Kommunen derved vilde komme til at betale noget mere for de Arbejder, der skulle udføres, tror jeg nok, at de kunne være tjente med ikke at staa som de Arbejdsgivere, der trykke Priserne ned til det mindst mulige. Jeg beder derfor Sagen taget under velvillig Overvejelse og vil være meget taknemmelig, om det høje Ting vilde være med til at fremme Sagen.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Det ærede Medlem mindede om, at Lovforslaget ikke var nyt, om end der var sket et Par Ændringer i dets § 1 og vel at nære en Tilføjning af megen Betydning i dets ny § 3. Det ærede Medlem ønskede, at man ikke skulde se særlig hildet paa Lovforslaget, fordi det kom fra socialistisk Side. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem behøver at være bange derfor, thi hvis Lovforslaget ellers i og for sig maatte finde Tilslutning, følger det af sig selv, at det ikke vil gøre noget, fra hvilken Side i Tinget Lovforslaget kommer, for mit Vedkommende i alt Fald ikke. Et andet Spørgsmaal er, om Lovforslaget overhovedet kunde komme uden netop fra den Side, det ærede Medlem tilhører, og det maa jeg for min Person tvivle noget om. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at omtale Lovforslagets to Paragraffer, idet jeg væsentlig kan henholde mig til, hvad jeg udtalte i Fjor, da jeg angav mit Stændpunkt lige over for dem. Det ærede Medlem vil erindre, at jeg ingenlunde paa egne eller paa Regeringens Vegne har udtalt, at Vicitationsprincippet i og for sig var noget fuldkomment, jeg har ment, at der kunde være Tale om Dampelser, f. Eks. en Sikkerhed for en vis Arbejds løn, det har jeg anerkendt, at man kunde gøre, og det gøre vi i mange Tilfælde, eller en stærkere Deltag i Udbydelsen, det er ogsaa noget, man tilstræber, og naturligvis er der flere Forandringer, der kunde ske. Hvad selve Vicitationsprincippet angaar — dets Ufuldkommenheder i øvrigt anerkendte — maa det ærede Medlem vide, og han anerkendte det i øvrigt ogsaa, at Forudsætningen for de fleste af de Bevillinger, der gives til offentlige Arbejder, og som gives Regeringen, er, at de skulle udbydes i Entrepris og bortliciteres; det er Forudsætningen for Vedtagelsen, og vi staa ikke faaledes, at vi, selv om vi paa Punkter

kunde ønske det, ere i Stand til at komme bort derfra, thi Staten mangler ganske det Apparat, der vil være nødvendigt, naar man skulde gaa til en større Ledelse i Enkeltheder og til selv at lade Arbejdet udføre, hvad der paa visse Maader og i visse Retninger nok kunde være Tale om, og hvad der ogsaa er Tale om. Det ærede Medlem er jo ikke ubekendt med, at paa Jærnbanerne udføres ved selvstændig Arbejds kraft en hel Del Arbejder, som man i andre Tilfælde bortliciterer. Jeg tør ikke sige, om man kan komme videre i den Retning. — Ved andre Arbejder, f. Eks. Skibbygning, benytter man private Værster, men i det hele taget benytter Staten Entreprisarbejde og er nødt til at gøre det. Deraf følger imidlertid ikke, at Arbejds lønnen behøver at være lav, thi i selve Overslaget ligger jo en vis Forudsætning om, hvorledes Arbejds præstationen skal betales. Det Eksempel, det ærede Medlem nævnte om de 73 Øre, vedkommer jo ikke min Administration, og jeg berører det kun i Forbigaaende, men jeg skulde dog tro, at det ærede Medlem her husker fejl, jeg skulde endog tro, at det nok som er oplyst, at Eksemplet ikke er rigtigt. Der er her Tale om saadanne Forhold og Omstændigheder, at man ikke med Føje kan sige, at der er budt Arbejderne en Arbejds løn af 73 Øre. Det vedkommer jo ikke mig, men da det ærede Medlem er kommen ind derpaa, vilde jeg dog sætte et Notabene derved, da det er oplyst fra vedkommende Ministers Side, at det ærede Medlem er i en Fejltagelse, naar han siger, at der absolut har været Tale om den Ting. Jeg tror altfaa vel, at der kan være Tale om, at man efterhaanden kan udvikle sig mere specielt paa Vicitations- og Udbydningsområdet, men der kan paa ingen Maade være Tale om, at man kan gaa bort derfra. Hvad man kan gøre i Fremtiden, ved jeg naturligvis ikke, man kan f. Eks. specialisere mere i forskellige Retninger, men det er Lovgivningsmagten og ikke blot Regeringen, der for Djæbliffet staa paa Vicitationsarbejds Stændpunkt, og det er endog oftere foreholdt mig eller i hvert Tilfælde Ministre her, at man kunde i højere Grad udbyde sit Arbejde i Stedet for at bortaffordere det. Der er Tilfælde, hvor jeg ønskede at bortaffordere det, fordi man derved kunde sikre sig en solidere og bedre Udførelse, men saa naturligvis ikke samtidig kunde saa det udført for den allerlaveste Pris, men fra Rigsdagen har man været meget tilbøjelig til at slyde det frem, at man skal udbyde Arbejdet og give det til den lavestbydende. Jeg finder det ikke i alle Tilfælde rigtigt at tage det